

Sygn. akt I CSK 136/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa A. S.A. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Prokuratury Okręgowej w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 15 lipca 2014 r., sygn. akt VI ACa 1200/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza
od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. S.A. w W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 lipca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Przedstawione zagadnienie prawne nie spełnia wymogów określonych w art. 398⁹ § 1 ust. 1 k.p.c. Zgodnie z poglądem orzecznictwa i doktryny do oceny zachowania prokuratury w zakresie czynności orzeczniczych stosuje się kryteria bezprawności w ujęciu art. 417 k.c. Przedstawiony problem już z tego względu nie jest zagadnieniem, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 ust. 1 k.p.c. Ponadto nawet rozstrzygnięcie tego zagadnienia zgodnie z sugestią skarżącej nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, gdyż podstawą rozstrzygnięcia był nie problem rozumienia bezprawności, ale braku związku przyczynowego pomiędzy działaniami prokuratora o szkodą poniesioną przez powódkę. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.